

Més de 300 personas a la marxa de Picassent

LA HAINE - VALENCIA :: 05/03/2006

Comunicat de la Laura Riera i en Diego Sánchez

Picassent, 4 de marc de 2005

Salut companys i companyes

Aquestes línies us arribaran de ben segur al finalitzar el proper quatre de marc la Marxa a la presó de Picassent, l'Horta, on ens trobem dos dels presos polítics catalans. I amb aquest petit text ens agradaria enviar-vos a través d'aquests freds murs i filferros una calorosa abraçada revolucionària a totes aquelles persones que heu viatjat fins aquesta presó per denunciar i difondre la política penitenciària espanyola i solidaritzar-vos amb els i les preses polítiques.

Des de dins volem dir-vos que no us deixeu enganyar pel que la premsa anomena nou "talante"; res ha canviat dins les presons espanyoles amb el nou govern de Rodríguez Zapatero. En tot allò que fa referència a la repressió de la dissidència política, el PSOE continua transitant la via autoritària i venjativa que va marcar anteriorment en José Maria Aznar i la dreta més recalcitrant.

A més, en aquest curt comunicat no podíem deixar de mencionar amb emoció i ràbia la darrera tràgica conseqüència de la política penitenciària del bloc PP-PSOE. El passat 27 de febrer el jove pres polític basc Igor Angulo va aparèixer mort a la cel.la de la presó de Cuenca. L'Igor ha estat la darrera víctima de la política de dispersió, humiliacions i tortures que aplica la "democràcia" monàrquica espanyola contra els i les preses polítiques, com en els darrers anys ho van ser també els presos polítics José Angel Altzuguren (mort a la presó de Soria), en Juan Carlos Hernando (a Albacete) o en José María Aranzamendi (a Alcalá-Meco).

Però les seves polítiques repressives i penitenciàries no podran aturar les ànsies de llibertat del poble català i del poble basc. Contra les i els presos polítics han deixat anar totes les seves armes, tot el seu odi i la seva rancúnia. Ens diuen terroristes, ens dispersen a centenars de quilòmetres, ens torturen, ens aïllen, no ens deixen estudiar o sortir al pati, i en definitiva ens intenten trencar com a persones. Però no ho aconseguiran, i no ho faran perquè tenim molt clar que lluitem per la llibertat i el dret a decidir dels pobles contra un estat que nega la paraula i la existència a les nacions catalana i basca. La nostra és la lluita per veure en un futur uns Països Catalans i una Euskal Herria lliures, sense explotació, tortures ni imposicions.

Us enviem doncs, una enorme abraçada a tots i totes des de dins d'aquests alts murs de Picassent, on continuem lluitant com ho feu vosaltres dia rera dia a cada poble i barri dels Països Catalans.

Llibertat presos i preses polítiques catalanes!

Laura Riera i Diego Sánchez, presos polítics catalans

Picassent (l'Horta), 4 de marc de 2006

Comunicat de Rescat i Grup de Suport als Presos de l'Horta.

Amigues i amics, solidaris i solidàries,

A la vora dels murs de la presó de Picassent podem constatar, com ho hem fet en altres ocasions, que cap pres polític està sol. Ni l'aïllament, ni la dispersió ni cap altra tàctica cruel dels estats opressors poden ni podran aturar la nostra solidaritat. Ara, ací, encara hi ha un mur que ens separa dels nostres companys, però amb la nostra presència hem consolidat un poc més els fonaments d'eixe pont que ens manté units, als presos polítics i a nosaltres, en les lluites, les esperances i, per què no dir-ho, en els patiments.

Perquè en la solidaritat es demostra la força dels pobles i dels moviments que lluiten per la justícia i per la llibertat, i hui, a Picassent podem afirmar que no hi ha repressió que ature la nostra marxa. És per això que des de Rescat i el Grup de Suport als Presos de l'Horta volem agrair la vostra presència i també el suport dels més de trenta col·lectius que s'han afegit a la convocatòria. Us ho agraim sincerament amb la convicció que els que hui estem ací només som una xicoteta part dels que, dia a dia, arreu dels Països Catalans, lluitem per la causa dels presos polítics, que és la causa de tots i totes.

Hem de ser conscients que, des d'aquests estats autoproclamats democràtics, sempre es voldrà silenciar els moviments socials organitzats que lluiten per la llibertat dels pobles i dels treballadors i treballadores. Aquesta repressió la patim diàriament als Països Catalans tots i totes les que creiem en una societat més justa i en un futur més lliure, però sobretot la pateixen els i les preses que, privades de les més elementals llibertats, també veuen vulnerats alguns dels seus drets fonamentals, drets que sovint estan reconeguts per la legislació dels estats opressors.

Per això hui hem vingut a Picassent, per mostrar el nostre suport a Diego Sánchez i Laura Riera que ja porten més de cinc anys empresonats i que el passat mes de desembre foren traslladats a aquesta presó. Ambdós eren militants actius dels moviments socials i per la seua activitat i les seues conviccions, ara es troben a l'altra banda del mur. Ambdós hagueren de patir la Llei Antiterrorista i foren condemnats per declaracions autoinculpatòries extretes sota tortura. Ambdós estan patint la dispersió que les mateixes lleis espanyoles consideren il·legal.

Però no estem ací només per ells: no podem oblidar la resta de presos polítics catalans, com Zigor, Juanra o Lola o com Rubén i Ignasi que tot just han estat empresonats, o la resta de presos polítics de les presons dels estats francès i espanyol. I no podem oblidar tampoc els que ja han eixit de la presó, com Benjamí Ramos, com els 4 del Cabanyal o els companys de Torà; ni tampoc oblidem les 3 de Gràcia ni els 4 de l'Hospitalet, sobre els quals també hi pesa l'amenaça de l'empresonament. Per tots ells també estem hui ací. Perquè quan es tracta de la repressió no val distingir entre socialistes i llibertaris, entre independentistes i no independentistes, només entre oprimits i opressors, entre lluitadors i repressors..

Tots i totes som conscients que el camí cap a la utopia és llarg i difícil, però hem de fer marxa poc a poc amb pas ferm i sense deixar a ningú pel camí. No hi ha Llei Antiterrorista, ni cos policial ni presó que ens ature, ans al contrari, la nostra solidaritat per fer-les front ens ha de fer molt més forts.

Presos polítics: llibertat!

Fotos

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/mes_de_300_personas_a_la_marxa_de_picass